

РЕШЕНИЕ
№ 266
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 06 ноември 2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на девети октомври през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ

ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 282 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Постъпила е касационна жалба от процесуалния представител на Началника на “НСК”-Перник, към РДНСК, ЮЗР против решение № 1000/12 от 05.07.2013г. по описа на Районен съд Перник. В касационната жалба е изложено оплакване, че съдебното решение е нищожно, защото е налице грешка между изложените мотиви и диспозитива на съдебния акт. Иска се отмяна на съдебното решение и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата не се явява. В писмени бележки аргументирано брани тезата за правилност на атакуваното съдебно решение.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник дава заключение за основателност на касационното оспорване.

Административният съд, на основание чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, след като обсъди посочените в жалбата пороци на решението и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, прие следното:

Касационната жалба е допустима, подадена е от страна с право на жалба, срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по касационен ред, спазен е преклузивният 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, отговаря и на изискванията за форма и съдържание по чл. 212 и чл. 213 от АПК.

По основателността на касационната жалба, настоящия състав отчита следното:

Предмет на касационна проверка е решение на съдия при районен съд Перник, постановено по НАХД № 705/2012г., с което е отменено наказателно постановление № Пк-40-47 от 20.12.2011г., издадено от началника на РО”НСК”, при РДНСК, ЮЗР. Със същото е наложена на Д.Т. глоба в размер на 100лева на основание чл. 239, ал. 1, т. 2 от ЗУТ, за нарушение, изразяващо се в това, че е извършил строеж “масивна плътна ограда” в несъответствие с издадените строителни книжа. Посочено е в наказателното постановление, че нарушението е установено при проверка от служители на сектор Перник при РДНСК, ЮЗР. Налице е препращане към констативен акт № 5650 от 04.07.2011г. издаден от служители от Община Перник. Съставен е акт за установяване

на административно нарушение № Пк-40 от 14.07.2011г., обстоятелствата по който, са пресъздадени в наказателното постановление. И в АУАН е налице препращане към горесъдържащия констативен акт. Описанието на строежа е идентично с това, съдържащо се в наказателното постановление.

С административнонаказателната преписка пред първоинстанционния съд е прието като доказателство констативен акт № 5650 от 04.07.2011г.. Видно от съдържанието му е, че същият е съставен с оглед целите и в изпълнение на процедурата по констатиране на незаконно строителство за премахването му. Тъй като е налице препращане от АУАН и НП към този констативен акт и в него са описани установени при проверката релевантни факти, същият следва да се разглежда като редовно писмено доказателство и в производството по обжалване на наказателното постановление. Събрани са и други писмени и гласни доказателствени средства.

В рамките на служебната касационна проверка на първоинстанционното решение, настоящият състав на Административния съд Перник намира, че Пернишкият районен съд е постановил валиден и допустим съдебен акт.

Осъществявайки на основание чл. 218, ал. 2 от АПК служебна проверка относно съответствието на атакуваното съдебно решение с материалния закон от една страна, а от друга относно посочените в жалбата пороци, сочещи касационни основания, Административният съд счита следното:

За да постанови изложения по-горе резултат, първостепенният съд е приел, че актът за установяване на административното нарушение и издаденото въз основа на него наказателно постановление не отговарят на изискванията на чл. 42, съответно чл. 57 от ЗАНН относно съдържанието им и в производството по съставяне на акта, респективно издаване на наказателното постановление. Констатирал е, че не е посочена датата на извършване на нарушението, което пречатства проверка на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Съпоставил и обсъдил е всички доказателства по делото, като е приел, че АУАН е издаден извън преклузивните срокове по чл. 34, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН. По тези съображения е отменил наказателното постановление.

В предмета на касационната проверка се обсъждат само посочените в жалбата пороци. В случая се акцентира, че стр. 3, ред 1-ви и 2-ри първостепенният съд е написал, че жалбата срещу наказателното постановление е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а вместо това-наказателното постановление е потвърдено и така написаното влече след себе си нищожност. За настоящия състав е безспорно, че касаторът е напълно наясно, че по правило мотивите са средство предоставено на страните да разберат решението на съда и същото е разбрано много точно от него.

В действителност състава констатира такава непрецизност в уводната част на мотивите, но запознавайки се изцяло с просторите мотиви изложени на две страници в съдебния акт се налага убеждението, че волята на състава е ясна и недвусмислена. Наблегнато е на чл. 6 от ЗАНН, на реквизитите на АУАН и на НП, както и на приложимостта на чл. 34 от ЗАНН. С оглед на това е даден категоричен еднозначен извод, че АНО е пропуснал законоустановените срокове, в които е могъл да започне административно наказателното производство. Следва да се допълни, че времето на осъществяване на строежа е посочено /от месец май- до месец септември 2010г./, в което се изразява релевираното неизпълнение на задължения към държавата. Спрямо този период от време следва да се извърши преценката за спазване на едногодишния срок по чл. 34 от ЗАНН за издаване на АУАН, който започва да тече от извършване на нарушението, т.е. в случая е приложима специалната разпоредба на чл. 239, ал. 2 от ЗУТ.

Касационният състав на Административния съд споделя решаващите мотиви на първата съдебна инстанция. Следва да се посочи, че те са резултат от правилно

тълкуване и приложение на материалния закон, поради което не е осъществено касационното основание по чл. 348, ал.1, т. 1 от НПК. При изцяло изяснена фактическа обстановка съдът е формирал обосновани от доказателствата по делото изводи за фактите и въз основа на тях прави съображения, които почиват на закона.

Обжалваното решение е валидно, като постановено в необходимата форма и от съдията, разгледал делото. Правният спор е родово подсъден на районен съд и местно подсъден на Районен съд – Перник, като първа съдебна инстанция, а решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване. Изложени са правни изводи кореспондиращи напълно с диспозитива. Констатираното противоречие не се възприема като основание за отмяна на законосъобразен съдебен акт.

Предвид гореизложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение не страда от визирания в касационната жалба порок. Същото е валидно, допустимо, правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1000/12 от 05.07.2013г. по описа на Районен съд Перник, постановено по НАХД № 705 по описа на съда за 2012г., с което е отменено наказателно постановление № Пк-40-47 от 20.12.2011г. на Началник оРО”НСК”Перник при РДНСК, ЮЗР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/П/

ЧЛЕНОВЕ: 1./П/

2./П/